

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . .	marek	120.—
Półrocznie . . .	"	60.—
Kwartalnie . . .	"	30.—
Miesięcznie . . .	"	10.—

Zgierz, d. 12 Marca 1921 r.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpalt. 5.00 mk.

Wychodzi w soboty.

Ofiary na Plebiscyt Górno-Śląski

przyjmuje Kasa Miejska.

2 pokoje z kuchnią

umeblowaniem, ewentualnie bez, potrzebne od zaraz, cena obopólna. Wiadomość, ul. Średnia 31, m. 3.

Wiadomości miejskie.

Sprzedż znaczków na plebiscyt. Komitet Wielkiego Tygodnia Górno-Śląskiego w Warszawie ustanowił opodatkować dobrowolnie wszystkich mieszkańców Rzeczypospolitej przez nabywanie znaczków „Górno-Śląsk nasz — tak nam dopomóż Bóg” po Mk. 50.—. Znaczek ten winien kupić każdy mieszkaniec. Zebrane tym sposobem fundusze przeznaczone będą na plebiscyt Górno-Śląski.

Sprzedż znaczków odbywać się będzie w Kasie Miejskiej w kancelarii Gimnazjum Państwowego.

Przedstawienie na Plebiscyt Górno-Śląski. We wtorek, 5 marca r. b., w sali „Lutni” młodzieży Państwowej Szkoły Kwieciej i Szkoły Doksztalającej na rzecz Plebiscytu Górno-Śląskiego urzędują przedstawienie, na które złożą się dwie sztuki, „Próba” i „Wicek i Wacek”, jak również deklamacje i śpiewy chóralne. Bilety po cenach zwykłych do nabycia wcześniej w kłepie Szkoły Kwieciej, ul. Łęczyska róg Parzęczewskiej.

Dnia następnego, w środę 16 marca, odbędzie się to samo przedstawienie wyłącznie dla młodzieży szkolnej.

Ofiary na plebiscyt. Do Kasy Miejskiej wpłynęły następujące ofiary: Józef Urbankiewicz Mk. 100.—, Aniela Frontczakowa Mk. 100.— i Rbl. 3.—, Koło Młodzieży Polskiej Mk. 5000.—, Tow. Akc. Elektrycznej Zgierskiej Mk. 25000.— jako II rata, J. Buchen z listy № 59 Mk. 500.—, Szkoła p. Tydelskiej Mk. 2010.—, Pracownicy fabryki B-ci Landau Mk. 1645.—, urzędnicy i robotnicy Sekcji Zaprawiania Mk. 1070.—, Józef Tomaszewski Mk. 100.—, pracownicy Magistratu z okazji imienin Kazimierza Lewerskiego Mk. 1050.—, Stanisława Mierzyńska Mk. 2000.—, Osada, restaurator, Mk. 400.—, Michał Hertel Mk. 100.—, robotnicy folwarku Szczawin Mk. 95.—, Hurwicz Mk. 200.—, Helena i Aleksander Lorentzowie Mk. 300.—.

Z posiedzenia wyborczego do Opieki Szkolnej. Na zasadzie przepisów tymczasowych o Szkołach elementarnych, dnia 6 marca 1921 r. odbyło się w lokalu szkoły powszechnej № 4 przy ul. B. Joselewicza zebranie wyborcze rodziców dziatwy, przyszczającej do tejże szkoły, na którym z grona rodziców poślano przez aklamację do Opieki Szkolnej na opiekunów: p. Ignacego Różalskiego, konduktora tramwajowego, zam. przy ul. Joselewicza № 39 i p. Franciszka Miśkiewicza, robotnika, zam. przy ul. Parzęczewskiej № 17, na zastępców: p. Feliksa Skorup-

skiego, zam. przy ul. Spacerowej № 1 i p. Władysława Kosmal-skiego, zam. przy ul. Gołębiej № 13.

Obecnie Opieka Szkolna szkoły powszechnej № 4 składa się:

- 1) z Opiekuna Głównego, mianowanego przez Dozór Szkolny, p. Antoniego Cieleckiego,
- 2) dwóch mieszkańców miasta: p. Ignacego Różalskiego i p. Franciszka Miśkiewicza oraz ich zastępców,
- 3) prefekta Szkoły, ks. Kazimierza Świetlińskiego,
- 4) kierownika Szkoły p. Romana Krzemieńskiego.

Zebranie odbyło się przy udziale 150 osób, które po odczycie o Górnym Śląsku, wygłoszonym przez nauczyciela, p. Józefa Miazka, złożyły na plebiscyt Mk. 2 625.—.

Przekazy żywnościowe. Amerykańska Składnica Ratunkowa w Warszawie przesała nową paczkę z pocztówkami celem rozdania mieszkańcom, mających krewnych w Ameryce. Sprzedaż przekazów żywnościowych rozszerzona została na Kanadę, Kraje Środkowej i Południowej Ameryki, Francję i Anglię.

Rozdawanie darów amerykańskich dla biednej inteligencji odbędzie się w środę, dnia 16-go b. m. w Kuchni № 1 Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom przy ul. Błotnej.

Miejscowa Komisja Opieki Społecznej na ostatnim swym posiedzeniu odbytym w dniu 7 b. m. bardzo szeroko omówiła plan swej działalności. Uchwalono jednogłośnie utworzyć przy każdej gminie wyznaniowej Subkomitety celem rozwinięcia swej działalności na jaknajszerszą skalę. Wyasygnowano Mk. 1500.— na tran dla biednych dzieci zakwalifikowanych przez członków Komisji. Uznając potrzebę utworzenia schroniska dla dzieci w Zgierzu, postanowiono zwrócić się do Starostwa Łódzkiego o przyspieszenie urządzenia projektowanego schroniska.

Posiedzenie Komisji Zdrowotności odbyło się dnia 3-go marca r. b. pod przewodnictwem decernenta Wojciechowskiego w obecności pp.: Dr. Haessnera, Imiery, Grodzickiej i Pomorskiego.

Mając na uwadze brak bielizny w Szpitalu Miejskim, postanowiono jednomyślnie zgodnie z uchwałą z dnia 29./X.20 r. odpowiednio uzupełnić ilość obecnej zarówno pościelowej jak i wierzchniej bielizny, biorąc za podstawę 60 łóżek i 3 komplety wierzchniej bielizny na 1 chorego.

Przyczem polecono decernentowi zamówić drogą konkursu 40 par pantofli sukiennych, tudzież 6 szt. cerat na prześcieradła. Odpowiedni kredyt na powyższe zakupy winien być umieszczony w przyszłorocznym budżecie.

Ofertę B-ci Łateckich na przeprowadzenie wodociągu z głównego zbiornika do wanny szpitalnej przyjęto, polecając nienadające się rury spieniężyć.

Ofiary na Skarb Narodowy w postaci kruszców ślachtetnych

składane mogą być w następujących miejscach: w Towarzystwie Wzajemnego Kredytu, w Towarzystwie Pożyczkowo-Oszczędnościowym, w Kancelarii Gminy Marjawickiej i w Kasie Miejskiej.

§ 7. Zakazuje się przy wypieku używania domieszki do mąki otrębów, łuski i wszelkich ubocznych odpadków młynarskich.

§ 8. Zakazuje się wypieku i sprzedaży pieczywa, które zawiera domieszki:

- a) jaj lub jakichkolwiek przetworów z jaj,
- b) mleka, masła lub innych tłuszczów,
- c) cukru, męłasy, syropów, miodu i innych składników słodzących.

Tem samem jest zakazana sprzedaż ciast we wszelkiej formie i pod wszelką postacią.

§ 9. Ceny pieczywa powinny być ujawnione w miejscach sprzedaży detalicznej i umieszczone w cenniku, a pieczywo sprzedawane wszystkim zgłaszającym się konsumentom aż do wyczerpania.

§ 10. Sprzedaż detaliczna, względnie podawanie chleba może się odbywać nie wcześniej, jak 12 godzin po wypieku; bułek w 4 godziny po zupełnym ostudzeniu.

§ 11. Do obiadów i kolacji, oraz dań porcyjnych w zakładach ze spożyciem na miejscu wolno podawać każdej osobie jeden kawałek chleba lub bułkę o wadze 40 gr., lecz tylko na zamówienie. Do śniadań i podwieczorków w kawiarniach, herbaciarniach, mleczarniach i cukierniach wolno podawać chleb i bułki tylko na zamówienie i to w ilościach, nie przekraczających 120 grm. na osobę. Pozostawianie na stole bułek, lub chleba jest zakazane.

Cukier.

§ 12. W zakładach ze spożyciem na miejscu używanie cukru do słodzenia napoi zimnych i gorących, wyrobu lodów, wypieku pieczywa, słodzenia i wyrobu omletów i legumin jest wzbronione.

Mleko, masło, sery, śmietana.

§ 13. Podawanie do kawy i herbaty mleka łącznie lub osobno, przyrzadzanie i podawanie czekolady i kakao na mleku, lub też podawanie oraz spożywanie mleka oddzielnie w zakładach ze spożyciem na miejscu jest dozwolone tylko od godz. 8 — 10 rano i od godz. 7 — 9 wieczorem. Ograniczenie to nie stosuje się do bufetów i restauracji kolejowych.

§ 14. Podawanie, sprzedawanie i spożywanie śmietanki i kremów w zakładach ze spożyciem na miejscu jest wzbronione.

§ 15. Używanie mleka do wyrobu pieczywa, czekolady, czekoladek, lodów, cukru i cukierków jest wzbronione.

§ 16. Przetwarzanie mleka nieodtłuszczonego i śmietany w przedsiębiorstwach przemysłowych jest zakazane, z wyjątkiem wyrobu masła.

§ 17. Dawanie mleka nieodtłuszczonego zwierzętom, wyłaczając cielęta, jest wzbronione.

§ 18. Masło nie może zawierać mniej, niż 80% tłuszczu własnego.

§ 19. W zakładach ze spożyciem na miejscu od godz. 8 do 10 rano i 7 do 9 wieczór masło porcyjne może być podawane wyłącznie do pieczywa w kawałkach o wadze 15 gr. nie więcej ponad 2 kawałki na osobę i tylko na zamówienie. Pozostawianie masła na stołach i w lokalach ze spożyciem na miejscu jest zakazane.

§ 20. Używanie masła krowiego do wyrobu ciast, czekoladek, jest zakazane.

§ 21. Używanie masła krowiego w przedsiębiorstwach przemysłowych do wyrobu mydła i na cele techniczne jest zakazane.

§ 22. Przemysłowy wyrób, sprzedaż i podawanie do spożycia serów jest dozwolone tylko z mleka odtłuszczonego.

Zakazuje się przemysłowego wyrobu i sprzedaży t. zw. serów tłustych i półtłustych.

Mięso i potrawy mięsne.

§ 23. Zakazuje się wszelkiej sprzedaży tak w miejscach sprzedaży hurtowej i detalicznej, jak i w handlu domokrajnym, oraz spożywania w zakładach ze spożyciem na miejscu w środy i piątki — mięsa we wszelkiej formie, surowej, gotowanej i wędzonej z wyjątkiem drobiu i dziczyzny. Sprzedaż, podawanie i spożywanie ryb jest dozwolone.

§ 24. Zakazuje się wyrobu i sprzedaży wędlin wędzonych i solonych z wyjątkiem kiełbasy zwyczajnej, kiszki kaszanej i pasz-

tetowej, serdelków, i salcesonu.

§ 25. W zakładach ze spożyciem na miejscu powinny być podawane obiady od godz. 1 — 5 pp., kolacje od godz. 7 — 11 wiecz. Od godz. 5 — 7 jest wzbronione wydawanie obiadów i potraw wszelkiego rodzaju. Przepis ten nie stosuje się do restauracji kolejowych.

§ 26. Obiady mogą się składać co najwyżej z zupy, jednego mięsa lub ryby, jarzyn, kompotu i czarnej kawy, a conajmniej z dwóch dań, t. j. z zupy i jednego mięsa lub ryby z jarzyną. Obiad z dwóch dań musi być wymieniony w cenniku i podawany. W zakładach ze spożyciem na miejscu może być podawany jednej osobie tylko jeden obiad.

§ 27. W porze obiadowej wydawanie potraw na porcje jest wzbronione. W porze kolacyjnej wolno podawać jednej osobie najwyżej dwa dania, z których jedno może być mięsne lub rybne. Zimne mięsa są uważane za dania w znaczeniu powyższem. Po godzinie 11-ej wieczorem podawanie potraw jest wzbronione.

§ 28. Waga samego mięsa lub ryby w daniu obiadowem lub porcyjnym w stanie gotowym bez kości nie może wynosić mniej, niż 100 gr., a więcej niż 150 gr. Waga musi być podana w cenniku.

§ 29. Zakazane jest sporządzanie i podawanie w zakładach ze spożyciem na miejscu:

- a) potraw smażonych, z rusztu i różną, z wyjątkiem kotletów wieprzowych, smażonych na tłuszczu wieprzowym,
- b) ziemniaków smażonych — wogóle,
- c) wszystkich potraw z cielęciny i prosiąt.

§ 30. Z dań mięsnych podczas obiadu nie może być sporządzone więcej, niż trzy potrawy do wyboru konsumenta, z których jedna co najwyżej może być z mięsa siekanego i jedna z mięsa niesiekanego.

§ 31. Przekąski nie mogą być sporządzone na chlebie lub bułce. W skład przekąsek nie może wchodzić mięso i kiełbasa.

Potrawy porcyjne zimne lub gorące mogą być wydawane tylko wprost na zamówienie.

§ 32. Umieszczanie na bufetach restauracyjnych przekąsek i kanapek, jako też podanie ich przy bufecie — jest zakazane.

§ 33. Restauracje są obowiązane wykazać cenę każdorazowo nabytej ilości mięsa w rachunku, zawierającą datę, nazwisko oraz adres sprzedającego. Rachunki muszą być opatrzone liczbą porządkową i wpisane do książki kontroli obrotu.

Artykuły spożywcze zagraniczne.

§ 34. Zakazuje się podawania i sprzedaży w zakładach ze spożyciem na miejscu:

- 1) cukierków, czekolady i marmolady — pochodzenia zagranicznego,
- 2) fig, rodzynków, migdałów słodkich, daktyli, pomarańczy, owoców smażonych w cukrze, małagi, ananasów, bananów, orzechów zagranicznych,
- 3) wszelkich win musujących (szampańskich) oraz wódek, koniaków i likierów zagranicznych.

Artykuły, wyżej wymienione, nie mogą znajdować się w miejscach hurtowej lub detalicznej sprzedaży na składzie, ani w wystawach zakładów ze spożyciem na miejscu.

Przepisy ogólne.

§ 35. Restauracje powinny umieszczać ceny wszystkich potraw i obiadów w cennikach, przyczem cenniki powinny znajdować się na każdym stole i na każde żądanie być okazywane gościom.

§ 36. W cenniku obok nazwy powinna być umieszczona waga potraw mięsnych i rybnych w stanie gotowym. Do ceny powinna być doliczona usługa.

§ 37. Niniejsze rozporządzenie w wyciągach, dotyczących danego zakładu przemysłowego, wraz z sankcją karą z § 39 powinno być wywieszane w każdym lokalu zakładu przemysłowego na miejscu widocznym i dostępnym dla konsumenta.

§ 38. Na każdym stole restauracyjnym powinna znajdować się karta z napisem:

„za przekroczenie rozporządzeń, ograniczających konsumpcję, ulega karze również konsument“.

§ 39. Przekroczenie przepisów i zakazów niniejszego rozporządzenia będzie karane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej grzywną do miliona

marek i aresztem do 6 miesięcy lub jedną z tych kar przez władze administracyjne I-iej instancji, a obrębami miast: Warszawy, Lublina, Łodzi, Lwowa i Krakowa — przez Okręgowe Urzędy Walki z Lichwą.

§ 40. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia:

1) Ministra Apropowizacji z dnia 7 kwietnia 1919 r. w przedmiocie wypieku i sprzedaży ciast deserowych i drożdżowych (Monitor Polski z 1919 № 80) i sprostowania tego rozporządzenia (Monitor Polski № 83);

2) Ministra Apropowizacji z dnia 31 grudnia 1919 r. w przedmiocie ograniczeń spożycia w zakładach publicznych (Dz. Ust. R. P. 1920 № 4, poz. 21), oraz uzupełniająca je rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 24 marca 1920 r. (Monitor Polski z r. 1920 № 96);

3) Ministra Apropowizacji z dnia 13 września 1920 r. w sprawie podawania potraw mięsnych w restauracjach w Warszawie w porze od godz. 7 — 10 wiecz. (Dz. Ust. R. P. r. 1920 № 89 poz. 589);

4) Ministra Apropowizacji z dnia 17 sierpnia 1920 r. w sprawie zmiany cen obiadów (Dz. Ust. R. P. r. 1920 № 79, poz. 536)

5) Ministra Apropowizacji z dnia 4 maja 1920 r. w przedmiocie zakazu wyrobu lodów (Dz. Ust. R. P. z r. 1920 № 38 poz. 227).
Minister Apropowizacji (—) Grodzicki.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dn. 17 stycznia 1921 r. w przedmiocie statystyki cen artykułów pierwszej potrzeby.

Na podstawie art. 2 Ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. Ust. R. P. № 85, poz. 464), Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1. Magistraty miast, liczących powyżej 25 000 mieszkańców, oraz tych miast mniejszych, które oznaczy Główny Urząd Statystyczny, są obowiązane do zbierania wiadomości o cenach artykułów pierwszej potrzeby, stosownie do niniejszego rozporządzenia i do wydanych celem jego wykonania zarządzeń Głównego Urzędu Statystycznego. Wykaz podlegających statystyce artykułów pierwszej potrzeby ustalać będzie periodycznie Główny Urząd Statystyczny.

§ 2. Miesięczne wykazy cen, sporządzone według wzoru i instrukcji, wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, magistraty miast przesyłają najpóźniej dnia siódmego następnego miesiąca do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. Magistraty miast prowadzą u siebie według wzoru przepisane przez Główny Urząd Statystyczny księgi notowań, do których wpisuje dane, przesyłane do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. Dla wyrażenia opinii o cenach, notowanych przez funkcjonariuszów miejskich, zarządy miast powołują komisje rzeczoznawców, złożone z 6-ciu osób, reprezentujących: kooperatywy, związki zawodowo-rolnicze, przemysł, handel, rolnictwo i zarządy miasta.

Przewodniczącym komisji jest przedstawiciel zarządu miasta. Członków komisji powołuje magistrat. O składzie komisji magistrat zawiadamia Główny Urząd Statystyczny.

Protokoły z posiedzeń komisji przesyła magistrat wraz z wykazami cen do Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 5. Wszystkie osoby, które ze względu na swój zawód mogą udzielić informacji o cenach, obowiązane są do udzielania tych informacji na żądanie wyznaczonych przez Magistrat do notowania cen funkcjonariuszów.

§ 6. W razie odmowy udziela informacji, względnie podawania danych świadomie nieprawdziwych, osoby, wymienione w art. 5, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy o organizacji statystyki administracyjnej z dnia 21 października

1919 r. Kary te wymierza władza polityczna pierwszej instancji. Od orzeczenia tych organów służy odwołanie według obowiązujących przepisów; w szczególności w b. dzielnicy pruskiej mają odpowiednie zastosowanie przepisy pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawie o wyroczeniu z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Zb. Ust., str. 65) z wyjątkiem przepisu, zawartego w ust. 3 par. 1 tej Ustawy.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Głównemu Urzędu Statystycznego.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Pierwsze sprawozdanie winno być przesłane z miesiącem luty najpóźniej dnia siódmego marca 1921 roku.

Rozporządzenie

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 lutego 1921 roku w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Na mocy art. 26 Ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. z 1919 r. № 44, poz. 310) zarządza następujące zmiany w rozporządzeniu z dnia 29 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1919 r. № 78 poz. 441).

§ 1. Art. 2 powyższego zarządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

1) Zarząd pocztowy nie ponosi materialnej odpowiedzialności za przesyłki pocztowe, jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie spowodował sam wysyłający, lub odbiorca przez własne niedbalstwo, lub przez niezastosowanie się do przepisów pocztowych, określających warunki nadania, przewozu i odbioru, albo jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie powstały wskutek naturalnej właściwości przedmiotu opakowania lub zamknięcia (n. p. przy przesyłkach zawierających płyny, przedmioty łatwo łomliwe (kruche), łatwo ulegające rozbiuciu, zepsuciu lub zgnilizni, żywe zwierzęta i przedmioty wyjątkowo dopuszczone do przewozu).

W razie wątpliwości, czy szkoda powstała wskutek naturalnej właściwości przedmiotu, lub niedostatecznego opakowania, lub zamknięcia, uznaje się, że szkoda powstała z tych właśnie przyczyn.

2) Obowiązek zarządu pocztowego do wypłaty odszkodowania za przesyłki pocztowe odpada, jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie nastąpiły wskutek wydarzeń wojennych, lub wogóle wskutek siły wyższej.

3) Za przedmioty, wykluczone od przewozu pocztą nie odpowiada Zarząd pocztowy w żadnym wypadku.

§ 2. Art. 3 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

Zarząd pocztowy nie odpowiada materialnie:

1) W razie podania w zamiarze oszukańczym na liście wartościowym albo paczce, lub na dotyczącym liście przesyłki wym wartości za wysokie,

2) W razie nadania przedmiotów dopuszczonych wyjątkowo lub warunkowo do transportu, z pominięciem przepisów pocztowych, lub z przemilczeniem zawartości, lub z podaniem zawartości nieprawdziwej, lub wogóle w inny sposób wprowadzenia w błąd poczty.

Minister Poczty i Telegrafów (—) Stesłowicz

Konkurs.

Magistrat m. Zgierz ogłasza niniejszym konkursem na przebudowę zakładu kąpielowego, a mianowicie wstawienie kotła oraz urządzenie ulepszonego systemu wodociągowego. Oferty składane należy w Wydziale Zdrowotności do dnia 20 b. m., gdzie również zasięgnąć można bliższych informacji.

Zgierz, dnia 10 marca 1921 r.

Magistrat

„JUTRZENKA”, sklep Państwowej Szkoły Kupieckiej, Łęczycka, róg Parzączewskiej,

poleca papier i materiały piśmienne po cenach konkurencyjnych

Zeszyty 16 kart, dobry papier, cena detaliczna Mk. 7.—,
cena hurtowa „ 6.50.

Bruljony od Mk. 25.— do Mk. 75.—

Błoczki biurowe, kieszonkowe, ołówki, gumy, pióra i t. d.

Zasada Józef zgubił kartę urlopową.

Torf suchy do sprzedania w E. Kruzego Towarowa tam też potrzebny chłopiec do posytek.

Przybłąkał się pies żółtej rasy „mops”, prawy właściciel może odebrać za zwróceniem kosztów Gołębia 9.

Soruch Sala zgubiła dowód osobisty.

Czarkowska Gitta-Machla zgubiła dowód osobisty.

Dawidowicz Moszek zgubił dowód osobisty.

Kozakowski Teofil zgubił kartę urlopową.

Kubiak Walenty zgubił kartę powołania.

Siech Antoni zgubił kartę urlopową.